

nouti svůj původní stíhací návrh, který včas nerozšířil a neučinil-li ani nový stíhací návrh ve lhůtě § 530 tr. zák., když zvěděl, že urážlivé útoky jsou obsaženy i v jiné brožuře »B. bankrot« později tisknuté po případě do tisku dané, která podle nenapadených zjištění rozsudkových se od I. vydání lišila nejen obálkou, nýbrž i tím, že zůstala nedokončena, pak právem zprostil kmetský soud obžalovaného z důvodu, že stíhací právo soukromého obžalobce uhaslo. V rozsudku není sice postačujících zjištění pro přezkoumání otázky, zda se tak stalo z důvodů § 40 tisk. zák. a § 532 tr. zák., zejména hledíc k ustanovení § 531 lit. c) tr. zák. a předpisu § 40 tisk. zákona o době vydání nebo započetí rozšiřování zmíněné brožury III. vydání, než zjištění rozsudková ve spojení s obsahem spisů plně postačují k právnímu závěru, že zánik stíhacího práva, k němuž bylo přihlížeti z úřadu, nastal podle § 530 tr. zák.

Čís. 5116.

Nakazil-li obžalovaný ženu při násilnom smilstve aj pohlavnou chorobou, dopustil sa okrem zločinu násilného smilstva podľa § 232 tr. zák. prečinu ohroženia (porušenia) zdravia pohlavnou chorobou podľa § 18 zák. čís. 241/22 Sb. z. a n.; delikty tieto sú v materiálnom súbehu.

(Rozh. zo dňa 31. októbra 1934, Zm IV 490/34.)

Na j v y š š í s ú d preskúmal trestnú vec proti O. V., obžalovanému zo zločinu násilného smilstva atď., a na základe verejného pojednávania následkom zmätočnej sťažnosti verejného žalobcu a obžalovaného vyniesol tento r o z s u d o k: Najvyšší súd vyhovuje zmätočnej sťažnosti verejného žalobcu, uplatňovanej na základe bodu 1 b) tr. p., z toho dôvodu zmätočnosti zrušuje rozsudok vrchného súdu vo výroku o kvalifikácii trestných činov a kvalifikuje tieto okrem násilného smilstva podľa § 232, čís. 2 tr. zák. tiež prečinom ohroženia zdravia pohlavnou chorobou podľa § 18, čís. 2 zák. čís. 241/1922 Sb. z. a n.

Z d ô v o d o v:

Verejný žalobca uplatňuje zmätočnú sťažnosť na základe bodu 1 b) § 385 tr. p. z toho dôvodu, že vrchný súd sa mýlil, keď v jednaní obžalovaného shľadal len skutkovú podstatu zločinu násilného smilstva podľa bodu 2 § 232 tr. zák. a nekvalifikoval čin obžalovaného aj prečinom ohroženia zdravia pohlavnou chorobou podľa § 18, čís. 2 zák. čís. 241/1922 Sb. z. a n. Zmätočnej sťažnosti verejného žalobcu nelže odopreť oprávnenie. Podľa zisteného skutkového stavu obžalovaný O. V. v druhej polovici februára 1934 v K. viac razy sa dotknul svojím pohlavným údom pohlavného údu nezl. A. P., pri čom ju nakazil kapavkou, hoci vedel o tom, že trpí touto nemocou. Obžaloba toto jednanie O. V. kvalifikovala jednak zločinom podľa § 232, čís. 2 tr. zák., jednak prečinom podľa § 18, čís. 2 zák. čís. 241/1922 Sb. z. a n. Súd prvej stolice čin obžalovaného kvalifikoval zločinom násilia proti studu podľa § 233 tr. zák. a prečinom podľa § 18, čís. 2 zák. čís. 241/1922 Sb. z. a n. Naproti tomu vrchný súd následkom odvolania verejného žalobcu, obžalovaného a jeho obhájcu zrušil z dôvodu zmätočnosti podľa bodu 1 b) § 385 tr. p. rozsudok súdu I. stolice čo do kvalifikácie trestného činu a tento kvalifikoval len zločinom násilného smilstva podľa bodu 2 § 232 tr. zák. a pominul kvalifikáciu aj podľa § 18 čís. 2 zák. čís. 241/

1922 Sb. z. a n. Podľa stanoviska vrchného súdu obžalovaný nakazil poškodenú A. P. úmyselne a tým sa dopustil voči nej ťažkého ublíženia na tele, ktoré vraj nebolo ani žalované. Čin obžalovaného preto — podľa názoru vrchného súdu — presahuje rámec kvalifikácie podľa § 18 čís. 2 zák. čís. 241/1922 tým viacej, lebo obžalovaný nielen že uviedol poškodenú v nebezpečenstvo pohlavnej nákazy, ale ju pohlavnou nemocou skutočne nakazil. Ináčej vrchný súd je toho názoru, že nie je tu prípad samostatného deliktu, ale ide len o ideálny súbeh podľa § 95 tr. zák., lebo zločin násilného smilstva absorbuje ťažké ublíženie na tele pri tom povstale a tak tým viacej prípadný prečin podľa § 18 čís. 2 zák. čís. 241/1922 Sb. z. a n.

Tento právny názor vrchného súdu je však mylný. Najvyšší súd predovšetkým poukazuje na to, že podľa obžalovacieho spisu bol predmetom obžaloby aj ten čin obžalovaného, že obžalovaný s nezl. A. P-ovou častejšie pohlavne obcoval, ačkoľvek vedel, že je pohlavne nakazený a pri tom menovanú nakazil kapavkou (gonorrhoe) a tak vedome uviedol iného súložou v nebezpečenstvo pohlavnej nákazy. Nie je tu tedy prípad § 325 I. tr. p., podľa ktorého súd pod následkom zmätočnosti nesmie urobiť predmetom svojho rozsudku taký čin, pre ktorý žalobca obžalobu nevzniesol. Čin obžalovaného bol súdom prvej stolice kvalifikovaný za prečin podľa bodu 2 § 18 zák. č. 241/1922 a táto kvalifikácia nebola v neprospech obžalovaného napadnutá. Preto je treba sa zaoberať otázkou, mal-li byť tento čin podriadený pod prísnejšie ustanovenie trestného zákona.

K naplneniu skutkovej podstaty prečinu podľa § 18 č. 2 zák. č. 241/22 stačí, keď páchatel vedome uvedie iného súložou alebo iným spôsobom v nebezpečenstvo pohlavnej nákazy. Okolnosť, že nákaza skutočne aj nastala, nevylučuje ustálenie skutkovej podstaty tohoto prečinu, lebo týmto výsledkom stalo sa len bezpochybným, že tu bolo skutočne nebezpečenstvo nákazy pohlavnou chorobou, ktoré je tiež skutkovou náležitosťou uvedeného deliktu. Zákon č. 241/1922 Sb. z. a n. vo svojich ustanoveniach má na mysli — ako to aj verejný žalobca správne zdôrazňuje — chrániť pohlavné zdravie a znemožňovať rozšírenie pohlavných chorôb, kým podľa § 232 tr. zák. predmetom ochrany je počestnosť a stud ženy voči skutkovému útoku na osobnú slobodu a voči poníženiu dôstojnosti ľudskej. Činom obžalovaného boli tedy porušené dva právne statky od seba naprosto odchylné, z ktorých každý je chránený úplne odlišným ustanovením zákona. Nie je preto skutková podstata prečinu podľa § 18 č. 2 zák. č. 241/1922 Sb. z. a n. absorbovaná v zločine násilného smilstva podľa § 232, čís. 2 tr. zák., ale ide tu o dva trestné činy, stojace proti sebe v pomere predpokladanom v §§ 96 a 98 tr. zák. Mal tedy čin obžalovaného byť kvalifikovaný jednak ako zločin násilného smilstva podľa § 232, č. 2 tr. zák. a jednak ako prečin podľa § 18, čís. 2 zák. č. 241/1922 Sb. z. a n. Ponevác však vrchný súd kvalifikoval čin obžalovaného len zločinom podľa § 232, čís. 2 tr. zák., zavinil tým zmätok uvedený v bode 1 b) § 385 tr. p. Najvyšší súd preto vyhovel zmätočnej sťažnosti verejného žalobcu, pokračoval podľa § 33-I. por. nov., z dôvodu zmätočnosti označeného v bode 1 b) § 385 tr. p. zrušil rozsudok vrchného súdu v časti verejným žalobcom vytýkanej a kvalifikoval trestné činy obžalovaného podľa zákona.